

(Opis toho, co jsem poslal do chatu od 4 – 6.02.2005

http://s.lide.cz/forum.fcgi?akce=forum_data&auth=&ID_forum=209 jako své volné asociativní uvažování)

Fyzikové mluví o mnoha typech vesmírů s různými podobami, parametry a zákony (vážně i nevázně). Nikde jsem neslyšel o takovém typu vesmíru, který je bez hmoty, tedy coby holý prázdný časoprostor. (že by takový ve fantazii fyziků neexistoval ?) Pripustíme-li, že nikdo nezakázal více dimenzí času a nedokázal opak (podobně jako světy „za červí dírou“), pak takový vesmír bez hmoty by mohl mít tři délkové dimenze a tři časové dimenze (euklidovská prostota, ve které se nic neděje). Takový časoprostor bez hmoty je jednotkový- „věčně ... a donekonečna“ ; je nezakřivený, nekonečný, neb $x/t = 1/1$; $(c^3 = x^3/t^3)$ a tak takový typ časoprostoru bez hmoty je přísně inertní, ani ryba ani rak a čas v něm neběží a délka se nerozpíná. (Možná se takový vesmír ani nevlí jak se o časoprostoru po big-bangu mluví na Planckových škálách že je bizarně zvlněný). Vzájemný poměr těchto dimenzí je stále jednotkový a přitom jak je jednotka veliká, jednotka délky a jednotka času, se nedá stanovit...

Tak to je první fáze-stav vesmíru v jeho posloupnosti, která se bude následně rekrutovat. A najednou v takovém inertním bezhmotném časoprostoru x^3/t^3 (před Třeskem) nastane "změna" => "třesk pravidla-zákonu" coby první krok , (skoková změna symetrie v asymetrii) v následné posloupnosti pro „druhý stav“ v posloupnosti. Nastane totiž to, že "se rozběhne čas". Co to je že se "rozběhne čas"? Jedna dimenze času vůči jednotce jedné dimenze délky, původní-jednotkové, se počne proměňovat. Cééé se změní na véé ; $v < c$. Takový jev je možný ovšem při vzniku ještě jiného faktu tj. vzniku artefaktu „hmoty“.(nikoliv z ničeho). Takže podmínkou pro vznik hmoty je podmínka spuštění chodu času; $v < c$...a naopak, podmínkou pro spuštění času je vznik-objevení se hmotového stavu. Velký třesk byl pšouk (do původního stavu či pšouk toho původního stavu) se zahájením platnosti prvního počátečního zákona, který "nařídil", aby se původní inertní vesmír rozštěpil na dva stavy, dvě "hemisféry" (do matematiky ten výrok exportujte jako $A = k.B$) tj. a) hmotu a b) zbytkový zakřivený časoprostor (zakřivenost je projevem nejednotkových poměrů veličin). (Mimochodem lidé mají vžitou představu, že čas je něco nenahmatatelného a „do“ vesmíru transplantovaného, nebo ad hock přisypaného, což není pravda). Hmota, její elementy, pak nastává vlnobalíčkováním samotných dimenzí délkových a časových vzájemně do složitějších struktur.(Nejprve vzniknou jednoduché vlnobalíčky coby leptony a kvarky, ty se pak dále spojují ve složitější struktury.atd.). Říkají fyzikové, že vakuum je nabitě energií..., že časoprostor na Planckových škálách vře, vření jsou vlastně bizarní vlny samotných dimenzí veličin, poměru dvou dimenzí veličin čas a délka, přitom interference „vlny-zhuštění“ do průmětny vypadají jako "body" a zředěny vlny jsou "mezery, bezbodové mezery", a tak to v průmětně vypadá, že časoprostor je "kvantován". Kvantování je jen tvorba vícedimenzionálních uzlíků - propletenin dimenzí a to i délkových i časových ; je to multidimenzionální vlnobalíček a on sám je právě už hmotovým artefaktem.

Po velkém třesku byl "spuštěn čas" tj. byl nastolen nejednotkový poměr délky ku času, $v < c$ a to mělo za následek zvlnění inertního časoprostoru před-big-bangového na nový stav, který se počne „krokově-skokově“ měnit, nastanou proměny symetrií v asymetrii – běží posloupnost zesložit'ování vlnobalíčků. Čili opakují : před-big-bangový inertní časoprostor-první fáze posloupnosti- se "pšoukem" začal vlnit, spustil se tím chod času a vlny se začaly "převlňovat" (dokonce si tu vlnu nakreslete třeba jako sínusovku a proveďte >překlopení< té vlny jako jí vidíte na moři kde na ní surfuje surfař. Toto překlopení vrcholku vlny reprezentuje na Planckových měřítkách i to, že vlny mající chod času na ose „jdou“ jedním směrem, ale v místě překlopení vlny jde čas na strašně malý interval času d o z a d u – nazpátek. Zpětný chod času je hluboko pod Planckovým časem, řádově o 8-10 řádů a tedy tento „časový cukanec“ je též „stavitelem“ vlnobalíčků) a, čímž nastalo vlnobalíčkování → >kompaktifikování dimenzí< , a ty právě vypadají jako hmotové artefakty kvarky a leptony, zprostředkující částice, atd....použity jsou k dalším kombinacím podle dalších se rodících pravidel-zákonů.

(Mimochodem jsem ve své hypotéze zjistil, že strukturálně nejjednodušší elementární částicí je elektronové neutrino a zjistil to, že ono je přímo jednou časovou dimenzí, je s ní totožné. Neutrino elektronové je kvantik času. Nyní to zní pošetile, opovázlivě až k ukamenování, ale uvidíme... co jednou věda přinese...)

I zákony se rodí po big-bangu tak, jak se rodí složitost hmotových kombinací ; neb po Velkém třesku neexistovaly veškeré zákony co platí dnes, např. po Třesku nebyl zákon o tom, že chlorovodík s vodou udělá kyselinu, a nebyly jiné chemické potažmo biologické zákony jež lze též sestavit do posloupnosti.

Atd. si o tom můžete sami přemýšlet a mnohem víc si o tom přečíst na <http://dvouvelicinovyvesmir.wz.cz>

*

Teoretikové říkají, že prostor "se rozpíná" (nerovnoměrně, viz inflace) a čas "roste" - narůstá : projevuje se stárnutí vesmíru. Chod času se pozoruje zde na Zemi jistým tempem, které je prý stejné po celém vesmíru a to stejné ve všech vývojových dobách od Třesku dodnes. (? Jakoby čas bylo pouze vesmírem „vypůjčené měřidlo“ a né stavebním prvkem) A říkají, že po započatém spuštění-odvíjení se času po big-bangu bylo ve vesmíru tolik hmoty jako jí je dnes v čase 14,28 miliard let od "počátku" (tedy cca 10^{53} kg hmoty je prý pořád konstantní...? Mění se pouze forma hmoty). Kde vzali páni fyzikové na taková tvrzení důkazy, jsem se nikde nedočel.

A těsně po big-bangu tedy tato hmota 10^{53} kg byla ve formě fotonů, v podobě záření. Postupně se 100% záření-fotonů měnilo a měnilo na jiné částice, vesmír chladnul, zamrznáním se zesložitovala hmota. Zesložitování hmoty („zmrazování fotonů“) tím má původ a důvod v rozpínání prostoru, stárnutí.

Fotonový časoprostor po Třesku, izotropní, homogenní se počal zvětšovat („roztahuje“ se metr, ač má stále stejný počet bodů), nikoliv však fotony, ty naopak se počaly přeměňovat (co to je >přeměňování< ? kdo a co k němu dalo popud, důvod a jak je možné, ještě věda nevypátrala) a „shlukovat“ v atomy, molekuly, sloučeniny, ... DNA. Čas, jeho chod a rozpínání-natahování metru mělo vliv na tvorbu-přeměnu nehmotných fotonů a neutrín na hmotnější jiné částice. Čili jediné >dění< mající vliv na přeměnu fotonů ve složitější částice je ono stárnutí a rozpínání...nic víc.(Možná plus zákon, zákony, které z toho vychází.) Rozpínání a stárnutí

(což je pouze a pouze poměr délky ku času) mělo vliv na chladnutí a to mělo vliv na genezi částic být stále složitější a složitější : přišel vodík, pak helium, pak Mendělejevova tabulka prvků, pak sloučeniny, z nich anorganická hmota, pak organická a pak živá hmota (bílkoviny-> DNA-> mozek-> vědomí -> až. ?? K povšimnutí nyní ještě patří, že postupně po big-bangu, se vždy jistá část hmoty, mění, zbytek zůstane nafurt nezměněn, tedy část fotonů se přeměnila na kvarky a elektrony, zbytek zůstal v podobě fotonů, část kvarků a elektronů na vodík, zbytek vodíku zůstal beze změny v téže čisté podobě dodnes a to cca 73 %, dál ze zbytku vodíku „co se chtěl měnit“, se vyvinulo helium ; dodnes ho je cca 21%, ze zbytku helia „co se chtělo měnit“, se vyvinuly ostatní prvky, těch je pouze tak 6% a z nich „co se chtěli měnit“ se vyvinuly sloučeniny, už jen 0,02% a pro organické sloučeniny cca 0,000002 % a pro DNA cca 0,0000000000000002% a...a ? Je to jakási nelineární posloupnost. Čím je hmotová složenina složitější, tím je jí vytvořeno méně a méně. Jakoby podle rovnice $x \cdot y = 1$. (x-množství ; y-složitost) Je vidět, že tak jak p l y n u l - odvíjel se čas, tak narůstala složitost hmoty ve vesmíru, a současně ubývalo procent té složitě...až té DNA je ve Vesmíru jen 0,0000000000000002 % a ...a tak se můžeme domnívat, že vlastně ta DNA je ve vesmíru jen na Zemi a nikde jinde. ? Posloupnost zesložitování hmoty končí zde...jsme středem vesmíru co do složitosti hmotových struktur...pokud... Pokud jsou jinde v tomto vesmíru také složitě struktury, pak jsou geneticky na jiné posloupnosti a to znamená, že se na té jiné posloupnosti musely vyvíjet postupně jiné zákony, modifikované zákony, aspoň více a více ty starší a starší, ty prvopočáteční mohly být shodné.

Bůh :

Donedávna jsem měl coby ateista představu, že >bůh< je vlastně ona hledaná sjednocená teorie, ona univerzální rovnice v matematické podobě (matematika že je zrcadlem přírodě, přestože se matematika neobjevuje, ale konstruuje) ; Myslel jsem si, že bůh je pravidlo = zákon pro chování vesmíru, že vesmír „A“ nemůže "sám o sobě" existovat bez >zákona<, bez >pravidla „p“ < ; a myslel jsem si, že platí filozofická rovnice : A krát "p" = existence.

Napadlo mě dnes, že by Bůh mohl být nejen ten Zákon sám o sobě, ale že by to mohla být i "realita", která se také vyvíjí, jako hmota. Hmota byla na počátku spuštění času pouze jako jednoduchá forma - jako záření – fotony. A pak se hmota zesložitovala. I Bůh by mohl být nikoliv nadpřirozený, ale přirozený, něco jako „anti-DNA“ jako „anti-myšlenka“, který se vyvíjí, zesložitouje se jeho stav z jednoduché formy na nějakou anti-složitou ?. Pak by mohl být >bůh< uvnitř nás, v každém z nás je ?, existuje jako "složité anti-pravidlo" (i v počítačích jsou z jednoduchých pravidel vygenerovány složité abstraktní útvary a ty se skoro dějou-činí se sami. Bůh by tedy mohla být jakási >softvérová realita složitá v nás<, jako "zrcadlo tj. anti- konečného univerzálního pravidla-zákona-rovnice, kterou hledáme. Takže >bůh< nám nic nenařizuje, k ničemu nenabádá, neřídí náš život, nehlídá naše činy,?...ale je-li jakýmsi "zhuštěným multizákonom", pak "se stává" vědomím, svědomím a integrovaným chováním naší bytosti, nás samých. Bůh není "osoba" mimo nás, ale my a On interagujeme podobně jako výměnné částice, vzájemně se ovlivňujeme.

*

Ve vesmíru rovnováha neexistuje. Rovnováha tj. rovnice jsou jen umělé stavy existující jen v matematice na papíře. Ve vesmíru se rovnice střídají s nerovnicemi, tj. stále probíhají změny symetrií v asymetrii a naopak. Zákony zachování mají jen lokální platnost ... $10^{500} = 10^{500} + 1$, ale 10^0 nerovná se $10^0 + 1$.

To je jedno z prvních počátečních pravidel vesmíru : střídání symetrií. Podobná je otázka : kde je horký brambor budete-li ho přehazovat z dlaně do dlaně a budete-li zvyšovat frekvenci přehazování ad absurdum, kde je ten brambor ? Je v pravé dlani, nebo v levé dlani, anebo uprostřed ? Kdyby platily zákony zachování, nic by se ve vesmíru nepohnulo, žádné změny by se neděly. Musí platit takový zákon-pravidlo, podle něhož může nastat stav střídání symetrií s asymetriemi... a to je pravidlo $A^2 = 2 B$ Tak je to i v našem vesmíru - jeho vývoj do posloupnosti zesložitování hmotových struktur se děje podle $x \cdot y = 1$ --> čím je hmota složitější (antientropie) tím je jí méně..., proto my lidé-DNA jsme ve vesmíru na „naší posloupnosti“ sami.

*

Vy jste zde naznačil v historii 14,24 miliard let po Třesku a v roce 2003 po Kristu, a v úterý 15 března v devět hodin, jakýsi "stop-snímek celého vesmíru" jak ho máme „vysledovaný“ a to v jisté situaci "hotové, již dané-stanovené-udělané", pouze chybí vše rozpoznat a odhalit. Vtip je v tom, že vesmír střídá symetrie s asymetriemi všude v prostoru a v čase. Čas – jeho odvíjení - má všude jiné tempo, na každé raketě, na každé hvězdě, na každé galaxii, dilatace času „vládne“ všude...a tak každá hvězda-pozorovatel "měří" jiné stáří "svého" vesmíru, tohoto vesmíru co pozoruje... a to podle onoho >zákona počátečního< i těch zákonů, co se rodily potom v čase, v průběhu stárnutí. Po Velkém třesku byly pouze fotony... a nějaký jeden-dva zákony k nim. Pro fotony a jen pro ně (v jistém okamžiku po Třesku) vesmír >neměl< zákon o tom, že sloučením chlorovodíku s vodou vznikne pouze a pouze kyselina. Takový zákon po big-bangu neexistoval. Zákony a pravidla se od Velkého třesku také "rodí" spolu a podle "narozených" kombinačních struktur zesložitování hmoty...Je to střídání symetrií stavů hmotových se stavy a změny stavů časoprostoru do rozvíjející se posloupnosti struktur hmotových i zákonových. Musíme tedy najít to první počáteční pravidlo, podle něhož "nastane" a musí nastat vývojová posloupnost "jen a jen taková" jakou pozorujeme. Jiné posloupnosti dávají >jiné vesmíry< s jiným vývojem hmotových stále složitějších struktur a "současně" jiných vývojově vznikajících zákonů. Tedy v "stop-stavu" celého vesmíru jeden zvolený pozorovatel vidí ten stav celku jinak, než jiný pozorovatel v kupě galaxií, neb všude běží jiné tempo času...(?), přesto by mohl mít vesmír „své

univerzální tempo stárnutí“...?

Vesmír má svobodnou vůli střídat symetrie s asymetriemi těch stavů, co už jsou realizovány v posloupnosti podle pravidel, co už byly nastoleny, tj. tato realizace složitých struktur má "omezené lokální mantinely", v nich se musí dodržet předchozí danosti. Nastolení "nového" variačního (přitom složitějšího) je lokálně konečné, omezené a tím mírně lokálně předvídatelné. (Řekl-li Darwin: výběr druhů podle podmínek, pak ano, ale vize by měla být modifikována. Rovněž ke změně druhů by došlo ikdyby se podmínky výrazně nezměnily, neb na hlavní genetické posloupnosti dochází ke zesložítování jako nutnost dle zákonů celé přírody od prvopočátku, na **vedlejší** genetické větvi už dochází (anebo nedochází, viz ryba: už navěky zůstane >vývojovým klonem<) jen k „úpravám“ prvků: různé druhy savců. Slon a tygr a člověk nejsou jiní protože žili v různých podmínkách, ale protože „mantinelová volnost“ geneze zesložítování dala tu šanci k variantám. Někdo pak zůstal na vedlejší větvi (slon už zůstane navěky slonem bez možnosti skokového vývojového kroku) a posloupnost zesložítování pokračovala už jen v jednom exempláři: u člověka. Ten dosud „neporodil“ druhy, ale vegetativně příroda provedla úpravy dle podmínek - rasy: černochoch, mongol, indián. Možná budoucnost ukáže kdo z nich bude pokračovatelem na genetické špičce zesložítování a kdo zůstane už navěky klonem. V moderní době dochází ke křížení ras a nakonec to povede k >multirase< ...? A třeba už konec geneze...?

*

Vesmír sám provádí zesložítování hmotových struktur od $t=0$ dodnes a v tomto postupu prý už vyrobil 2,5 miliónu chemických sloučenin. Člověk (intelligence) pak vyrobil dalších 1,5 miliónu chemických sloučenin /z toho 90% léky/ takových, co je ještě příroda genetickým postupem nevyrobila!. A možná je i sama jednou vyrobí, anebo ne, půjde-li vývoj „jiným směrem“. Ovšemže člověk k této tvorbě „novotvarů“ potřeboval v přírodě vzít „základní komponenty chemické“, které už příroda vyrobila - ty pak člověk „prokombinoval“ (proč je neprokombovala stejně už příroda?) a získal nové >zesložetiny< hmotové. Přesto se ony nedají označit jako „uhlíkatá inteligence“. V uhlíkaté inteligenci evolučním výběrem /princip dosud neznáme/ pokračuje příroda sama dál v chodu odvíjení času >bez nás< a to v nás, pokračuje v nás. Nelze tedy do posloupnosti vesmírného zesložítování >vsunout< „cizí“ zesložetiny nevyrobené, >nevybrané samovolnou genezí<. Geneze má >řád výběru, mantinely<. Výrobky >umělé< (člověkem chemicky provedené) jsou sice smysluplnou řadou, ale anti-chaotickou ve smyslu geneze, nezapadají do „volné tvorby posloupnosti“ přírodou. (Dal bych přirovnání, že umělé látky člověkem vyrobené jsou něco jako „bokovka periodické tabulky prvků -> vzácné zeminy)

*

Chceš-li slyšet představu (nepotvrzenou vědou) tak: kvasar, co září jako milion sluncí a gamma zdroj, co září jako milion galaxií, vůbec nemusejí být útvary veliké a "moc energetické" z titulu rozpínání vesmíru, ale: pokud ten kvasar vznikl a počal zářit např. 4 miliardy po Třesku, tak k nám to světlo letělo 10 miliard let a tak se parametry toho fotonu za 10 miliard let změnily (viz rudý doppler-posuv frekvence atd.). Kvasar může být v době 4 miliardy let starého vesmíru obyčejná hvězda, ale "rozpínáním" vesmíru (obráceně řečeno zcvrkáváním všeho co je ve vesmíru hmotné) k nám doletí informace pozměněná --> čteme, že se nám jeví ten kvasar obrovský. Dtto gamma zdroj. Budeme-li si myslet, že Periferie vesmíru má "jednotkovou" velikost, tak vše >uvnitř< vesmíru se smršťuje v očích pozorovatele "kupogalaxie", a tak se smršťujeme i my vůči nesmršťující se periférii. Nám se to jeví jako že se hranice rozpíná skorýchlostí světla.

*

Pokud je vesmír dvouveličinový a hmota je z veličin tj. dimenzí času a dimenzí délek postavena, pak se problematika nevysvětlitelnosti >proč vesmír v čase $t=0$ povstal< rozplývá. Zůstane otázka pro filozofy: proč Vesmír je nekonečným střídáním symetrií s asymetriemi stavů dvou veličin? A proč volí vesmír

pro stav asymetrický geometrické realizace popsitelné matematikou ? A proč k existenci artefaktu „A“
potřebuje Pravidlo-zákon „Z“, aby dohromady dávaly Vesmír existující. Vesmír = artefakt krát zákon.

.Myslíte, že mi na tyto „mé kydy“ někdo odpověděl ?????

(Já nepíši, nevymýšlím pravdu, ani se k psaní Pravdy nenutím, pouze tvořím *provokační vize* pro
myšlení jiných). Na mé kydy ještě za 5 let neodpověděl pořádně, tj. s rozvahou a s hlubokým
zamyšlením, nikdo. Mohu to dokázat (mám to uschováno) jak odpovídají páni fyzikové : buď poučují
jak to dělá věda jinak a jen ona moudře a jak já špatně, poučují pouze verbálně, bez důkazů, a jak se to
mám já nejprve naučit, strčit si jejich gramofónovou nahrávku do hlavy, abych byl slyšen a hoden jejich
diskuse a odpovědi...., abych byl hoden diskuse a odpovědi v duchu >jejich< řeči mě vnucené, nikoliv
debaty nad mým uvažováním, nad mou hypotézou), anebo ponižují výsměchem...; v tom nejlepším
případě ti „chytří“ mlčí a myslí si >své< (aby si nemuseli namáhat mozky s protiargumenty).

14.02.2005

*****_

Korespondence s Neo Jedi , **on modrý**, moje reakce černá

/05 –opis/: **Shrnuto, jde o věčný koloběh proměn kdy jedna proměna je hmotná / náš svět,/ aby se posléze
proměnila v nehmotnou skrz svá určitá stadia.**

/05 –odpověď/ Věčný koloběh proměn, ano, ...a souhlas i s tím, že // **a)** samoregulace, ta platí-
realizuje se už od jednoduchých forem //, že posléze, kdy se vývoj složitostí - zesložít'ování hmotových
struktur - dostane až do stadia, říkejme mu >vysoká inteligence a vědomí<, tak že asi takový stav toku
hmotových struktur ke stále složitějším a složitějším formám vede k jakési **b)** „superinteligenci“ a ta že
sama se stane „vševědoucí, všehoschopná“ a ...a koloběh se vrátí na počátek do „superjednoduchosti“,
... jak ? no, nevím. Tedy samoorganizace dle počátečního zákona, tomu věřím, ale aby už na počátku
„se vědělo“ že přijde vývojová „supersložitost“ hmotových struktur jeví se jako inteligence a
superinteligence, „zhmotnělé vědomí“ , co nakonec vše řídí, tak to bych byl spíš proti. Ikdyž bude-li
vývoj hmotový pokračovat další miliardu let, pak inteligence inteligentních tvorů bude tak vysoká, že
„může“ rozhodnout a „vyrobit“ nový zahajovací stav vesmíru podle jiných počátečních pravidel. (?). A
možná minulá supern inteligence z předchozího vesmíru to udělala a volila tento typ vesmíru s
„takovými“ zahajovacími artefakty a pravidly. (?)

/06 –opis/ : **Shrnuto, jde o věčný koloběh proměn kdy jedna proměna je hmotná / náš svět,/ aby se posléze
proměnila v nehmotnou skrz svá určitá stadia.**

/06 –odpověď/ : No, chcete-li říci, že tento vesmír je „postupná výroba složitých struktur až DNA → až
vědomí → až superinteligence superlehká → duše → bůh“ a ta sama to ukončí, tedy ukončí „tento
vesmír“, tak , že z něj „udělá nový vesmír“, vesmír vědomí, idejí,..“ udělá z něj ráj-nebe, pak... pak ? ?
to možná i možné je...?, (superinteligence ponechá původní vesmír svému osudu /svým zákonům a
svému časoprostoru s hmotou >obyčejnou< / a sama se >přehoupne< do prostředí odpovídající „stavu“
vědomí -> časoprostor sestrojený na zakázku pro superstav hmotový “ a ... a to je asi to *nebe* a v něm
duše ; a ráj a vše co říká bible (?)

(?)

17.20.2005

*****_

Matematika a logika (program levé hemisféry) se chová tak, jako by čas neexistoval, (!)

(Navrátil) Velmi zajímavá věta. Totiž pouze my lidé si myslíme, že čas je „cosi“ do vesmíru anebo pro vesmír „dodaného“. Stále náš lidský organismus neumí pochopit, že čas je artefakt – veličina z něhož je vesmír postaven a že čas „běží-li“, „odvíjí-li se“, že to jsou jen >personifikované pocity člověka< o artefaktu stavovém. Odvíjení času je způsobeno pouze „porovnáváním poměrů veličin délka a čas, respektive jedné dimenze délkové ku jedné dimenzi časové -> to my lidé vnímáme jako rychlost....vesmír vůbec neví co to rychlost je, on ví pouze, že v jisté lokální situaci za jistých jiných kombinačních poměrů hmot a časoprostoru se ten základní jednotkový poměr mezi jednotkou délky a jednotkou času změní, je jiný než jednotkový. Pak nastává $v < c$...a při tomto „nejednotkovém“ poměru délky ku času „musí“ existovat stav hmotový, bez stavu hmotového nemůže být rychlost tedy poměr délky a času nejednotkový.

Čili : Vesmír je dvouveličinový – hmota je též z těchto veličin multiplikována do vlnobalíčků – a tím pádem jsou veličiny kvantovány, tím pádem je kvantována i hmota a chování hmoty i časoprostoru se děje „změnami stavů“ což jsou >skokové projevy<. Matematika se tedy blíží k projevu kvantových stavů – čísla reprezentují diskrétní kvanta a tak v matematice je pojem času „nosičem“ matematické operační logiky. Tak to ovšem doopravdy je i v přírodě...že čas-veličina je kvantován a je „nosičem čísel“ a současně „fyzikálním artefaktem“ pro stavbu čehokoliv. Tak bychom měli čas chápat, nikoliv tak jak ho člověk dosud vnímá : cosi „pro vesmír“odjinud.

Takže matematika se nechová jako by čas neexistoval, ale chová se tak, že ho-čas používá jinak než my lidi.

Vážený pane Braun

Děkuji za zájem, děkuji za optání. Ano, pracuji na své hypotéze dál (sám....; v oboru strunových teorií jejich chytrých hlav jsou tisíce-mají to mnohem snažší než já)

Na malou Vaši otázku malá odpověď (velká může být v textech, které Vám postupně pošlu) Píšete otázku : **Jak je možné budovat pomoci času hmotu, když čas je jen lidským vyjádřením ?** Mýlíte se : čas ve vesmíru byl, je a bude i když v něm lidé nebyly a nebudou. Na >lidském vyjádření< čas nezávisí. Čas je veličina základní nezastupitelná ničím. Čas má také tři dimenze jako veličina délka. Čas nevznikl v big-bangu, ale "tam" započalo odvíjení, chod času. Čas byl i před big-bangem, ale >se odvíjel< jednotkově vůči jednotkovému ukrajování délek. Čili rychlost coby poměr jedné dimenze délky ku jedné dimenzi času byla "jednotková" --> $c = 1 / 1$. Teprve "skokem" (podle nastolení pravidla-zákona) nastala změna $c > v$, kde v je rychlost má jmenovatele většího než čitatele, čili !! nastává vjem odvíjení času. Odvíjení jednotkové (délek i času) je stav neměřitelný, neurčitý a inertní. Teprve až se rozběhne chod času (což je jen nejednotkový poměr délky a času), pak mohou nastat >ostatní divy< : může vzniknout hmota, mohou vzniknout interakce atd. V mikrosvětě na Planckových škálách se časoprostor vlní a já souhlasím s výroky fyziků, že se tam časoprostor bizarně vlní a já navíc říkám, že to vlnění tří složek délek a tří složek veličiny čas se chová takovým způsobem, že "do průmětny pozorovatele" je možné vlny vidět jako shluky bodů a nezhluky bodů tj. jako "kvanta" a "mezery". Pak také zde vlny dělají takové kotrmelce, že se jejich vlnky "převlní" (jako vlna pro surfaře) a dáte-li si takovou vlnu >překocenu< do systému os, tak uvidíte, že směr času jde sice stále jedním směrem, ale u >špičky vlny< co se překlopila jde čas na nepatrný zlomeček >nazpět<...jakoby to byl "cukanec času" zpět. A...a to já pokládám za "jev" pro vznik hmoty : vlna co se překotila z důvodů "cuknutí času zpět" je důvodem stavu tvorby hmotových artefaktů. Vlny z různých směrů se potkávají a skládají se ...do uzlů s "překlopenými časy" a tím vzniká elementární částice...a další složitější stavy --> vlnobalíčkování časoprostoru je tvorbou hmoty (v ní je čas i délka vícedimenzionálně zabudována. Strunoví teoretici říkají "kompaktifikace veličin"...já také, ale ta kompaktifikace je >ve hmotě< a navíc tam jsou kompaktifikovány i jiné další dimenze veličiny čas)
Nashle...

10.03.2004
